تراثی عظیم در قرائات وارای سبع و عشر

شاگرد: البته این رسم نه مانع و نه جامع است. یعنی الآن ظرفیتی بیش از اینها دارد.

استاد: بله، لذا ابن جزری گفت «ما یحتمله». یعنی جامع قرائات نیست ولی مانع دو قرائتی که مانعة الجمع نباشند، نیست.

شاگرد: مثلاً در همین آیه «قالُوا إِنْ هٰذانِ لَساحِران[1]»، حتی الف را هم ننوشته اند. من در کتب مفصل که نگاه کردم ندیدم کسی «لسحران» خوانده باشد.

استاد: چرا؟ چون قرائت به سماع است.

شاگرد: من فکر میکنم که در اینجا یک قرائتی بوده که از دست رفته است.

استاد: آن خودش بحث مفصلی دارد. لذا شهید ثانی فرمودند اهل فن میگویند قرائات متواتره منحصر در سبع و عشر نیست. این شواهد خوبی دارد. من قبلاً عرض کردم. اگر بعداً جلو بروید میبینید؛ یعنی ما قرائاتی داریم که از عشر نیست، چه عشر صغری و چه عشر کبری و چه حتی به نحو ادراج. یعنی حتی به نحو شذوذ هم منتسب به عشر نیست اما شواهدی از رسم المصحف و از غیر عشر دارد. این خیلی جالب است. دیروز من عرض کردم که ما یک تراث عظیمی داریم که اگر مبادی آنها صاف شود عالی است، یکی از آنها همین است. ابن جنی عالم بزرگی است، احساس کرد که با کاری که ابن مجاهد کرد بخش مهمی از تراث السلامی از بین میرود، لذا فوری آمد محتسب را نوشت. بعد گفت خودش میخواست که بنویسد –راست هم میگوید- ولی چون نرسید که بنویسد، من مینویسم. المحتسب ابن جنی برای چیست؟ برای این است که تمام قرائات شاذه ای که در سبع و عشر نیست را بیاورد و آنها را سامان بدهد و آنها محو نشوند. الآن هم این معجم های قرائات برای همین است.

---

[1]طه : ۶۳

بازبینی #2
ایجاد شده 27 آوریل 2024 15:38:38 توسط ... .
به روزرسانی شده 4 ژوئن 2024 13:19:20 توسط ... .